

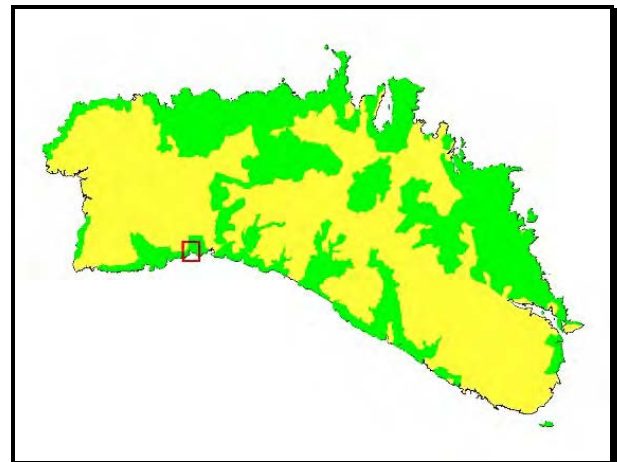
Fitxa 12

MACARELLETA

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSiques:

Municipi: Ciutadella.
Altres topònims: no se'n coneixen.
Àrees urbanes associades: no n'hi ha.
Accés: a peu des de l'estacionament associat a la platja de Macarella. Des de Ciutadella per la ronda Sud (RC-2) agafant el camí de Sant Joan de Missa.
Orientació de la platja: sud-est.
Superfície de platja: 720 m².
Llargada de platja: 40 m.
Amplada mitjana de la platja: 15 m.
Grau de saturació de la platja: alt, en plena temporada.
 Alta freqüentació d'embarcacions.

Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada pel calcàries blanques.
Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+98%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.
Espai natural protegit: inclosa a l'Àrea Natural d'Especial Interès Me-14 i a la Xarxa Natura 2000.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus C (natural amb sense accés rodat).
Distància a l'estacionament: a 700 m de l'aparcament privat i a 1.500 m de l'aparcament públic.
Servei de socorrisme: no n'hi ha.
Altres serveis: no n'hi ha.

ENTORN I PAISATGE

Macarelleta és una platja molt encaixada entre els penyals del barranc, que continuen mar endins. A més, els pins i la verdor de la vegetació sembla tombar cap a damunt la platja deixant un espai reduït però de gran bellesa. Conjuntament amb la platja veïna de Macarella, amb la qual comparteixen cala, formen una unitat paisatgística de primer ordre, i són un dels llocs més publicitats i visitats de Menorca.

Macarelleta, tot i les seves dimensions petites, encara manté algunes taques de vegetació i formes dunars originals, encara que, actualment, en franca regressió. Es tracta de morfologies ascendents en direcció cap a l'interior del pinar que constitueixen un exemple de dunes remuntants (*Climbing dunes*) (vegeu foto adjacent). El conjunt dona lloc a un sistema dunar de mides majors al de la seva veïna Macarella. Malauradament, els lòbuls de creixement presenten fragmentació i erosió per la pràctica d'activitats no permeses i incompatibles amb la seva conservació, com és el pas amb vehicles.

Els penya-segats que envolten la cala de Macarella i Macarelleta són de gran bellesa (vegeu foto adjacent). A més dels nombrosos entrants i sortints que dibuixen, presenten gran nombre de petites cavitats accessibles per la mar. Aquestes sinuositats tenen el seu origen en els processos de carstificació afavorit per l'aigua, que al seu pas va dissolent i erosionant la roca calcària i li dona aquestes formes. Així mateix, hem de diferenciar alguns exemples relictos de formacions de dolines esfondrades que han afavorit la creació de cales i penyals associats.

PLANTES I VEGETACIÓ

Per les característiques de l'arenal comentades anteriorment, la flora dunar que podem trobar-hi és més important que a Macarella. Dins la platja són ben visibles plantes de primera línia com el trèvol de platja (*Medicago marina*), el lliri de platja (*Pancreatium maritimum*), el carc marí (*Eryngium maritimum*), el trèvol mascle (*Lotus cytisoides*) (vegeu foto) o l'espinaadella (*Salsola kali*).

Totes aquestes ocupen una franja d'arena ben estreta i ben prest es forma al seu darrere una massa boscosa de pins (*Pinus halepensis*) i sivines (*Juniperus phoenicea*) que deixen poc espai per al desenvolupament d'altres plantes (vegeu foto inferior). Tan sols aquelles més tolerants a l'ombra com el calabruix (*Aetheorrhiza bulbosa*) hi són freqüents. Però més cap a l'interior aquesta vegetació boscosa es torna a aclarir i de nou la vegetació d'arenal s'enriqueix amb espècies com *Coronilla repanda*, *Fumana laevis*, la sempreviva (*Helichrysum stoechas*) o l'endemisme herba de cotó (*Thymelaea velutina*). Sempre acompanyades d'una llarga llista de plantes de marina baixa com el xipell (*Erica multiflora*) o el romaní (*Rosmarinus officinalis*); aquestes últimes ens indiquen una fase més estabilitzada de l'arena, però encara amb un cert dinamisme.

ANIMALS

A la platja són freqüents les visites de les gavines camagrogues (*Larus michahellis*), que nidifiquen en els penya-segats de la cala. Encara que, potser, el tret més singular de Macarelleta és la fauna del bosc que hi ha just darrere la platja. D'aquesta manera, només caminant uns metres cap a l'interior podrem observar ocells típicament forestals, com per exemple el tord negre (*Turdus merula*) (vegeu foto adjacent).

DINS LA MAR

Aquesta petita cala té un fons divers, amb arena a la zona interior i central, roca als costats i posidònia a la part central exterior. La posidònia és una planta endèmica de la Mediterrània que forma praderies molt denses a Menorca i compleix importants funcions ecològiques i físiques: a més de tenir una elevada producció, és un lloc ideal per al refugi i el reclutament de peixos. A més, frena l'onatge i protegeix les platges de l'erosió, sobretot durant els temporals de tardor i hivern (vegeu foto adjacent). Tot i trobar-se en regressió en alguns llocs, a Menorca és prou abundant i té bona salut. Al litoral rocós hi ha comunitats d'algues fotòfiles. Per exemple, hi és abundant *Amphiroa rigida*, alga vermella erecta i calcificada.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

Per la seva aparença verge i la seva bellesa, la platja de Macarelleta durant molts anys ha estat molt utilitzada per acampada i bivar durant l'estiu. Malauradament, aquesta pràctica en elevades densitats, com era el cas, malmetia i deteriorava l'entorn. Aquestes pràctiques han estat força controlades els darrers anys.